

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Jørgen Arbo-Bæhr for anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 11.55

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg synes bare ikke, at den argumentation hænger sammen på nogen som helst måde. Hvis det er sådan, at Dansk Folkeparti går ind for, at den ret skal være bredere, at den skal gælde endnu flere, altså også forældre, der mister børn, der er endnu ældre, hvorfor kan man så ikke tage det her som et skridt i den rigtige retning? Det vil i det mindste give nogle fædre muligheden. Så kan vi jo senere hen diskutere, om den mulighed skal udvides. Men det er da i hvert fald en del af dem, som Dansk Folkeparti tilsyneladende gerne vil hjælpe, som vil blive hjulpet af det her forslag.

(Kort bemærkning).

Henrik Brodersen (DF):

Jeg synes, at hvis man skal se på sagen og gøre det til et generelt lovkrav, skal man se på det på den måde, at man siger: Er det så indtil børnene bliver myndige?

Jeg synes da, at hvis vi skal tage diskussionen, så lad os dog, som jeg sagde før, tage dem alle sammen over en kam i stedet for at tilgodese dem med et barn på 32 uger og ikke dem, hvor barnet ulykkeligvis dør, når det er 33 uger gammelt.

(Kort bemærkning).

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Nu står ordføreren her og siger, at ordføreren afviser forslaget eller Dansk Folkeparti afviser forslaget, fordi det kun dækker børn op til 32 uger. Jeg vil gerne spørge: Har Dansk Folkepartis ordfører tænkt sig at tage initiativ til et forslag, som udvider barselreglerne eller sorgreglerne, om man vil, så de vil give samme ret til sorgbearbejdelse, altså en sorgorlov, til mor og far til et større barn, der dør, som til dem, hvis barn dør som spæd? Er det det, jeg hører Dansk Folkeparti sige, og kan vi om kort tid se sådan et forslag fra Dansk Folkeparti?

(Kort bemærkning).

Henrik Brodersen (DF):

Om det lige præcis er mig, som tager initiativ til det, er måske tvivlsomt, i og med at det er i en tidsbegrænset periode, jeg skal være her. Men

det om sorgbearbejdelse er i hvert fald noget, som ligger Dansk Folkeparti meget på sinde. Så vi tager til hver en tid en drøftelse om det.

(Kort bemærkning).

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Så vil jeg gerne stille fokus på det ligestillingsmæssige aspekt i det her. Synes ordføreren ikke, at det er problematisk, at en kvinde, der mister et spædbarn, har ret til 14 ugers barsel, mens en mand, der mister et barn, kun har ret til 2 ugers barsel? Hvordan retfærdiggør ordføreren, at man afviser et forslag, der vil rette op på den her skævhed?

(Kort bemærkning).

Henrik Brodersen (DF):

Det gør jeg ved at sige, at som det ligger nu, virker det faktisk i praktik sådan, så man til enhver tid kan få en sygemelding, hvis man har behov for at have noget orlov.

Som jeg siger, netop det, at der er den forskel på, om det er et spædbarn, eller er et teenagebarn eller måske endda et voksent barn, gør, at jeg ikke synes, at det her er fyldestgørende nok til, at jeg vil stemme for det.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og så er det den konservative ordfører, hr. Per Ørum Jørgensen.

Per Ørum Jørgensen (KF):

Indledningsvis vil jeg sige, at jeg egentlig har stor sympati for det forslag, der ligger her, og når man sådan læser bemærkningerne, kan man egentlig også godt blive fanget og mene, at der er måske en pointe her. Men ved nærmere eftertanke synes jeg, at der er nogle ting i det her forslag, som man ikke har taget højde for.

Jeg synes, det er væsentligt at se på, hvad der er baggrunden for, at vi har de regler, som vi har i dag, hvor moderen har de 14 uger og faderen har de 2 uger. Det, der egentlig undrer mig lidt, når jeg ser forslaget, er, at man overhovedet ikke skelner til det fysiske aspekt. For det er jo klart for enhver, at der er behov for en fysisk restitution i forbindelse med en fødsel. Det aspekt er ikke belyst i det her beslutningsforslag. Jeg synes, det er helt relevant at tage udgangspunkt i, hvad baggrunden er for, at der er valgt den prioritering, der er.

Nu vil jeg også sige, at en sorg varer jo ikke kun 14 uger. I det tragiske tilfælde, hvor man